

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

L'estel de Maria

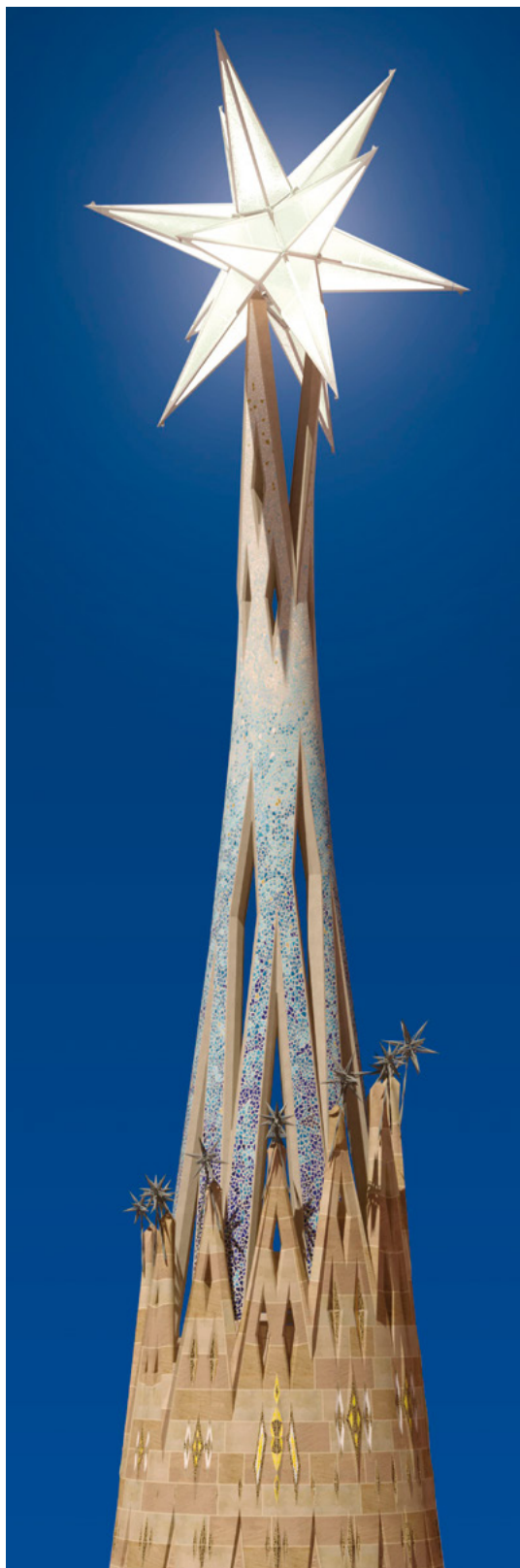
Acabem de començar un nou any, i el primer dia de l'any, el dia que coneixem com a «Cap d'Any», l'Església celebra la solemnitat de Santa Maria Mare de Déu. Aquesta és una festa antiga, que s'havia canviat de dia i que el papa Sant Pau VI, després del Concili Vaticà II, va posar en aquest primer dia de l'any, per començar-lo sota l'empara i protecció de Maria.

Maria, la Mare de Déu, pronunciant des del fons del seu cor el «fiat» «faci's en mi segons la vostra paraula», va donar una resposta ferma i amorosa al Pla de Déu. Gràcies a la seva entrega generosa, Déu mateix es va poder encarnar per portar-nos la Reconciliació, que ens lliura de les ferides del pecat.

Però, què pot significar anomenar a la Verge Maria «Mare de Déu»?

La verge de Natzaret, la plena de gràcia, en assumir en el seu ventre el Nen Jesús, la Segona Persona de la Trinitat, es convertí en la Mare de Déu, perquè Jesús és Déu. I és per això que Maria és model per a tot cristià que busca dia a dia viure amb Jesús, unir-se més plenament a Ell. En Santa Maria, la nostra Mare, trobem la guia segura que ens introdueix a la vida del Senyor Jesús, ajudant-nos a identificar-nos amb Ell i poder arribar a dir com l'apòstol Sant Pau «visc jo, però no jo, és Crist qui viu en mi» (Ga 2,20-21).

Fa uns dies es va beneir a Barcelona l'estel que corona la torre de la Mare de Déu al temple de la Sagrada Família. L'estel ha estat des d'antic un símbol de Maria i de la seva presència maternal, que vetlla i brilla en la foscor. En totes les famílies, la mare vetlla pels seus fills, els mira, els coneix, els comprèn. I així Maria, Mare de Déu i Mare de l'Església, vetlla també per tots nosaltres i ens il·lumina amb la seva claror.

Sant Bernat, en el segle XII, va escriure una pregària a Maria «Estel» en el nostre camí.

Amb ella acabo aquesta reflexió tot desitjant-vos un feliç any nou.

«Oh tu, que et sents lluny de la terra ferma, arrossegat per les onades d'aquest món, enmig de les borrasques i de les tempestes, si no vols naufragar i enfonsar-te, no treguis els ulls de la llum d'aquest Estel, invoca Maria!

Si s'aixequen els vents de les temptacions, si ensopegues amb els esculls de les tribulacions, mira l'Estel, crida Maria.

Si ets agitat per les ones de la supèrbia, de la difamació, de l'ambició, de l'emulació, mira l'Estel, crida Maria.

Si la ira, o l'avarícia, o la impuresa impelleixen violentament la petita nau de la teva ànima, mira Maria.

Si, torbat pel record de l'enormitat dels teus crims, confús a la vista de la lletjor de la teva consciència, aterrit per la idea i l'horror del judici, comences a ser sumit a l'avenc de la tristesa, en els abismes de la desesperació, pensa en Maria.

En els perills, en les angoixes, en els dubtes, pensa en Maria, invoca Maria. No aparteu Maria de la vostra boca, no l'aparteu del vostre cor; i per aconseguir els sufragis de la seva intercessió, no et desviïs dels exemples de la seva virtut.

No t'extraviaràs si la segueixes, no desesperaràs si li preguntes, no et perdràs si en Ella penses. Si Ella t'estén la mà, no cauràs; si et protegeix, res no hauràs de témer; no et fatigaràs, si és la teva guia; arribaràs feliçment al port, si Ella t'empara.»

ENTREVISTA

El valor dels goigs

LLUÍS SANTASUSAGNA

L'Associació Amics dels Goigs ha fet 100 anys (amicsdelsgoigs@gmail.com). Compta amb uns 110.000 goigs, dels quals 62.000 digitalitzats, i més de 500 llibres relacionats. Continuen editant goigs en paper —una dotzena cada any—, i són molt presents al món digital —en un blog publiquen els butlletins i altres informacions— i a les xarxes socials —Facebook, Pinterest i Instagram—. En motiu del centenari, l'Associació ha editat un llibre que recull notícies, fets i dades rellevants, amb comentaris i annexos que els complementen. L'autor, Lluís Santasusagna, vocal de la Junta, afirma que el llibre pretén valoritzar el món dels goigs i animar les noves generacions «a mantenir viu aquest tresor».

Com neix un goig?

Pot ser per *motu propi* o bé encarregat per una parròquia o persona. Normalment el fem nosaltres, commemorant un fet d'actualitat, un aniversari o una advocació. És necessària una imatge, un text amb una versificació que ha de complir unes normes, una nota històrica del lloc o persona a qui es dedica i, si pot ser, acompanyat d'una música.

Quin és el goig més antic que conserveu?

Fins ara es considerava que el primer text de goigs va estar inclòs en el *Llibre Vermell de Montserrat* (s. XIV), però s'ha trobat un text manuscrit amb títol *Flor del llibre de gog e de legranssa*, que es creu anterior i amb continuïtat des de l'aparició de la impremta (s. XV).

Quins són els més coneguts i per què cal mantenir viva la tradició?

Els propis dels patrons, a cada lloc amb les seves advocacions, i en general els dedicats a la Mare de Déu. Pràcticament tots són escrits en català, excepte alguns del s. XIX, que per raons polítiques són en castellà. Les zones són les de parla catalana sense excepció. De la resta de l'Estat se'n conserven ben pocs. El col·leccionisme dels goigs ha salvat els mots de la nostra llengua, sobretot quan als s. XVII i XVIII va estar en decadència.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Aniré a la mare

Eren dos molt bons amics, de feia temps, de generacions diferents però units per una ferma amistat. El més gran va morir sobtadament. El més jove va anar a donar el condol a la vídua i, tot expressant-li el dolor personal per la pèrdua de l'amic, li repetia una i altra vegada: «I, ara, què puc fer jo per ell?». La vídua, amb serenor, li va respondre: «resa un parenostre». L'amic, astorat, li va dir: «Em fa vergonya reconèixer que no el puc resar seguit perquè he oblidat algunes paraules. Religiosament, la deixadesa m'ha envaït i m'he deixat portar. Ara em sap greu. Què puc fer?». L'esposa de l'amic li suggerí: «Cerca el text del parenostre a l'ordinador. Et serà fàcil accedir-hi». L'home restà pensatiu i, després d'uns instants de reflexió, va concloure el diàleg dient: «Aniré a casa de la mare. Ella me'l va ensenyar, quan era infant. Ella m'ajudarà a recuperar-lo ara que ja soc gran. Mai l'hauria d'haver perdut». I marxà cap a la casa de la mare. Amb un cert enyor li demanà recuperar el parenostre. Amb ella repassà la pregària, amb ulls plorosos.

Resà el parenostre per l'amic. Amb fe confiada. Sabia el que havia dit Je-

sús: «Vosaltres, pregueu així: Pare nostre que estàs en el cel, santifica el teu nom; vingui el teu Regne, que es faci la teva voluntat aquí a la terra com es fa en el cel; dona'ns avui el nostre pa de cada dia; perdona les nostres ofenses, així com nosaltres perdonem els qui ens ofenen; no permetis que caiguem en la temptació, i allibera'ns del mal» (Mt 6,9-13). Quants records acompanyaren aquell parenostre recuperat: «Van sotragar la meua vida. La pregària que ens ensenyà Jesús que apresada dels llavis de la mare m'acostaren a Déu Pare. Com també ho van fer les lectures de la Bíblia infantil, la catequesi per preparar la comunió i la confirmació, el grup de joves que anàrem a Taizé, els voluntariats viscuts com a serveis des de la fe... Ho vaig deixar perdre sense massa motiu. Potser per comoditat, per poc aprofundiment en la fe, per una pobre pregària personal, o potser per anar arraconant els sagraments...».

El traspàs de l'amic ho propicià, i un cert enyor de Déu ha tomat a passar per la vida d'aquesta persona. Altra vegada! I és que Ell passa i torna a passar.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Estrella que nos guía

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Ante el Niño recién nacido, ante el pequeño de Belén, podemos llegar como lo hicieron los pastores y los Magos, como lo hicieron los santos: representando y contemplando, como lo hizo san Francisco en Grecia, contemplando; «como si presente me hallase» aconseja san Ignacio.

Cuando la Madre de Dios nos muestre a Jesús, pidamos un pequeño lugar junto a ellos para también nosotros arrodillarnos y clamar admirados: ¡Altísimo Omnipotente! Porque... ¡Este Niño es Dios!

¡Es un Niño pequeño! Dios despojado se nos da para estar con nosotros, para salvarnos, para mostrarnos su amor y su ternura. Él es «todo el Bien, el sumo Bien. Es el Buen Señor».

Si avergonzados nos encontramos ante el Nacimiento con las manos vacías, la Madre pondrá al pequeño en nuestras manos para que, acogéndolo, le sirvamos a Él y a sus otros hijos, nuestros hermanos, sobre todo a los más necesitados.

Que Nuestra Señora, Estrella en el camino, Estrella de la nueva evangelización, «nos ayude a buscar cada día la verdad de Jesús, Rey del Universo». Así nos exhortaba el Papa en el video mensaje con motivo de la inauguración de la torre de la Virgen María de la Basílica de la Sagrada Familia. Ella, «en perfecta sintonía con el designio de Dios, se convirtió en la más santa, humilde, dócil y transparente ante Dios. Ella está llena de la presencia de Dios, que se ha hecho carne en su seno».

Lectures de la missa diària i santoral

3. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinia); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ Dimarts [1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Genoveva Torres, vg.; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana.

5. □ Dimecres [1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilià, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, religiós passionista; beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí.

6. □ Dijous [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3, 2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. ✚ Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Divendres [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. □ Dissabte [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apolinar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. □ † Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Is 42,1-4,6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab. Sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

COMENTARI

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantarà la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat".

M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir.

Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem.

He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat».

Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat, / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) *(Versió abreujada)*

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-2.8-12)

La sabiduria se alaba a sí misma, se gloria en medio de su pueblo, abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada, y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos.

El Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: «Habita en Jacob, sea Israel tu heredad.» Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia, ofrecí culto y en Sión me establecí; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces entre un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad, y resido en la congregación plena de los santos.

Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros. Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sió: / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.*

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) *(Versión abreviada)*

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

La Palabra era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre. Al mundo vino, y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Éstos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

«El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Pocs dies després de la festa de Nadal, tornem avui a llegir el pròleg de sant Joan com a Evangeli del dia, i el llegim en el marc de l'himne a la Saviesa del llibre del Siràcida (cf. Sir 24) i de l'himne a l'amor de Déu manifestat en Jesucrist, de la carta als cristians d'Efes (cf. Ef 1).

La Saviesa de Déu, companya seva en l'obra de la creació del món, ha triat el poble de Sió, la ciutat de Jerusalem, i el Temple sant, com a lloc on acampar, on establir el seu habitatge, per acompanyar el poble al llarg de la seves vicissituds. D'aquesta manera la Saviesa omple de la seva paraula i dels seus fruits el poble que la venera i la cerca amb devoció.

La segona lectura recull un fragment d'un himne d'acció de gràcies amb què s'enceta la carta als Efesios. El text fa notar que és per amor que Déu ens ha destinat a ser fills seus per Jesucrist, el seu Estimat. L'autor expressa la seva fe: tot ve de dalt, del cel, tot és obra de Déu; i tot té com a darrer objectiu la lloança del mateix Déu. I en aquest món, el Crist té un paper central: estem destinats a ser fills de Déu per Jesucrist. Som fills i filles en el Fill estimat de Déu. Quin do tan gran! I més, perquè la Paraula creadora de Déu, la que era amb Déu des del principi, ens ha donat l'existència, ens ha omplert de vida vertadera i eterna, i ha il·luminat la nostra foscor amb la seva llum, aquella que cap tenebra no pot vèncer.

El qui és la Saviesa i la Paraula de Déu es va fer home com nosaltres, i va acampar, va establir el seu habitatge, enmig nostre, compartint la nostra història i la nostra vida carnal. Oh, misteri de Nadal! Aquells que l'hem sabut acollir i hi hem cregut en el seu nom, ens concedeix de ser fills i filles de Déu. Som fills i filles de Déu pel voler i la saviesa de Déu, que s'ha volgut fer un de nosaltres. Oh, admirable intercanvi de l'amor infinit de Déu, manifestat en Jesucrist, Senyor i germà nostre!

Per la fe, nosaltres hem contemplat la seva glòria quan l'hem escoltat predicant la Bona Nova de l'amor misericordiós de Déu, quan l'hem vist guarint les nostres malalties i les nostres xacres, quan l'hem sentit perdonant el nostre pecat i les nostres mesquineses, quan l'hem plorat escarnit, crucificat i sepultat per tots nosaltres, quan ens hem alegrat per la seva vida gloriosa, santa i ressuscitada. «Déu ningú no l'ha vist mai; Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat» (v. 18). Donem gràcies a Déu!

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Dijous dia 6, a les 12 h. Missa d'Epifania a la Catedral.

Dissabte dia 8, a les 12 h. Benedicció i inauguració de les reformes del Casal de la Visitació a Can Xammar (l'Ametlla del Vallès).

Del diumenge 9 al diumenge 16. Visita *Ad limina apostolorum*, a Roma.

Notícies

Mons. Cristau visita la Comunitat El Cenacle. El dissabte 11 de desembre, Mons. Cristau, Administrador diocesà i Bisbe electe, va visitar la Comunitat El Cenacle, a Fogars de Montclús.

Celebrà l'Eucaristia amb els residents i col·laboradors. Després saludà els presents i compartí amb ells els testimonis. D'aquesta manera felicità anticipadament el Nadal a tots els qui formen part d'aquesta comunitat que ajuda a la recuperació de persones que viuen en la perifèria de la societat.

Visita *ad limina apostolorum*

Entre els dies 9 i 16 de gener, Mons. Salvador Cristau Coll realitzarà, juntament amb els altres bisbes de Catalunya i València, la *Visita ad limina*.

La *Visita ad limina* és la visita que tots els bisbes catòlics han de fer cada cinc anys a Roma. Comprèn el pelegrinatge a les tombes dels apòstols Pere i Pau com a expressió de comunitat eclesial i la trobada amb el Papa com a successor de sant Pere. El papa Francesc s'havia vist obligat a suspendre aquestes visites a causa de la situació provocada per la pandèmia de la Covid-19, motiu pel qual aquesta propera visita es realitzarà set anys després de l'anterior.

Els bisbes informen sobre la situació de l'Església a la diòcesi que cada bisbe té encomanada. Això es fa a través d'un informe exhaustiu previ que cada diòcesi ha elaborat en el darrer trimestre de l'any passat i que s'ha fet arribar a Roma.

Visita a la Cúria romana

Els bisbes, durant els dies de la visita, mantindran reunions en els dicasteris següents:

- les Congregació per als Bisbes, per al Clergat, per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica, per a la Doctrina de la Fe, per a l'Educació Catòlica i per al Culte Diví i Disciplina dels Sagraments;
- els dicasteris per als Laics, Família i Vida, i per la Comunicació;

- els pontificis consells per la Promoció per al Desenvolupament Humà integral, de la Cultura, per al Diàleg Interreligiós, i per la Promoció de la Nova Evangelització;
- la Secretaria General del Sínode, i la Secretaria d'Estat.

Celebracions de l'Eucaristia

A més, celebraran la Missa en les quatre basíliques majors de Roma, és a dir, a la Basílica de Sant Pere (en l'altar de la tomba de sant Pere), a la Basílica de Sant Joan del Laterà, a la Basílica de Santa Maria la Major i a la Basílica de Sant Pau Extramurs (que conté la tomba de sant Pau). I està prevista també una recepció a l'ambaixada d'Espanya davant la Santa Seu.

Visita al Sant Pare

El moment més important, sens dubte, serà l'audiència amb el papa Francesc, amb els bisbes en conjunt i la salutació i conversa amb cada un en particular.

Durant els dies que duri la *Visita ad limina*, des de la diòcesi es pregarà especialment pels fruits apostòlics que se'n derivin d'aquesta visita de cada bisbe, com a successor dels apòstols, al successor de l'apòstol Pere.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL

Administrador diocesano de Terrassa

La estrella de María

Acabamos de empezar un nuevo año y la Iglesia celebra la solemnidad de Santa María Madre de Dios. Ésta es una fiesta antigua, que se había cambiado de día y que el papa San Pablo VI, después del Concilio Vaticano II, volvió a situar en este primer día del año, para empezar bajo su amparo y protección.

María, la Virgen María, pronunciando desde el fondo de su corazón el «fiat» «hágase en mí según tu palabra», dio una respuesta firme y amorosa al Plan de Dios. Gracias a su entrega generosa, Dios mismo pudo encarnarse para llevarnos la Reconciliación, que nos libra de las heridas del pecado.

¿Pero, qué puede significar llamar a la Virgen María «Madre de Dios»?

La virgen de Nazaret, la llena de gracia, al asumir en su vientre el Ni-

ño Jesús, la Segunda Persona de la Trinidad, se convirtió en la Madre de Dios, porque Jesús es Dios. Y es por eso que María es modelo para todo cristiano que busca día a día vivir con Jesús, unirse más plenamente a Él. En Santa María, nuestra Madre, encontramos la guía segura que nos introduce en la vida del Señor Jesús, ayudándonos a identificarnos con Él y poder llegar a decir cómo el apóstol San Pablo «vivo yo, pero no yo, es Cristo quien vive en mí» (Gál 2,20-21).

Hace unos días se bendijo en Barcelona la estrella que corona la torre de la Virgen en el templo de la Sagrada Familia. La estrella ha sido desde antiguo un símbolo de María y de su presencia maternal, que vela y brilla en la oscuridad. En todas las familias, la madre vela por sus hijos, los mira, los conoce, los

comprende. Y así María, Madre de Dios y Madre de la Iglesia, vela también por todos nosotros y nos ilumina con su claridad.

San Bernardo, en el siglo XII, escribió una oración a María «Estrella» en nuestro camino. Con ella acabo esta glosa deseando un feliz año a todos.

«Oh tú, que te sientes lejos de la tierra firme, arrastrado por las olas de este mundo, en medio de las borrascas y de las tormentas, si no quieres naufragar y hundirte, no apartes los ojos de la luz de esta Estrella, ¡invoca a María!

Si se levantan los vientos de las tentaciones, si tropiezas con los arrecifes de las tribulaciones, mira a Estrella, llama a María.

Si eres agitado por las olas de la soberbia, de la difamación, de la ambición, de la emulación, mira la Estrella, llama a María.

Si la ira, o la avaricia, o la impureza impelen violentamente la

pequeña nave de tu alma, mira a María.

Si, turbado por el recuerdo de la enormidad de tus crímenes, confuso a la vista de la fealdad de tu conciencia, aterrorizado por la idea y el horror del juicio, comienzas a ser sumido en la sima de la tristeza, en los abismos de la desesperación, piensa en María.

En los peligros, en las angustias, en las dudas, piensa en María, invoca a María. No se aparte María de su boca, no la apartes de tu corazón; y para conseguir los sufragios de su intercesión, no te desvíes de los ejemplos de su virtud.

No te extraviarás si la sigues, no desesperarás si le rezas, no te perderás si piensas en Ella. Si Ella te extiende la mano, no caerás; si te protege, nada tendrás que temer; no te fatigarás, si es tu guía; llegarás felizmente al puerto, si Ella te ampara.»

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

